

Nr. 20

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2004-2005

2 februari 2005

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

ACTUELE VRAGEN

Inhoud

Nr. 20

Woensdag 2 februari 2005

Berichten van verhindering	1
Voorstel van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van resolutie	
Indiening en verwijzing	1
Evaluatie van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)	
Indiening en verwijzing	1
Advies van de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR)	
Indiening en verwijzing	1
Verslag van de Vlaamse Regering	
Indiening en verwijzing	2
Met redenen omklede moties	
Indiening	2
Verslagen	
Indiening	3
Verzoekschriften	
Indiening	4
Mededeling van de Vlaamse Regering	
Indiening	4
Mededeling van het Rekenhof	
Indiening	4
Mededeling van een gemeente	
Indiening	4
Jaarverslagen	
Indiening	5
Arresten van het Arbitragehof	
Indiening	5
Kennisgevingen van het Arbitragehof	
Indiening	5

Motie van orde

- Opheldering over de stand van zaken 5
 Sprekers: de heer Filip Dewinter, de heer Norbert De Batselier, voorzitter, en de heer Kris Van Dijck

Actuele vragen (Regl. art. 82)

- Actuele vraag van de heer Herman Schueremans tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de kritiek van de Europese Commissie op het decreet betreffende de vrije nieuwsgaring 7

- Actuele vraag van de heer Johan Sauwens tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de onduidelijkheden en problemen bij de toepassing van de wervingsstop bij de diensten van de Vlaamse overheid 8

- Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de financiering van de islamitische eredienst in Vlaanderen

- Actuele vraag van de heer Sven Gatz tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de financiering van de islamitische eredienst in Vlaanderen

- Actuele vraag van de heer Dany Vandebossche tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de financiering van de islamitische eredienst in Vlaanderen 11

- Actuele vraag van mevrouw Cathy Berx tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de cofinanciering van de opleiding van overlastambtenaren voor steden en gemeenten 17

- Actuele vraag van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de nieuwe deadline voor de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde en de eventuele stappen die nadien worden gezet 19

- Actuele vraag van mevrouw Mieke Vogels tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het samenwerkingsakkoord inzake de jeugdinstelling van Everberg en het jeugdsanctierecht 21

- Actuele vraag van mevrouw Helga Stevens tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de regularisatie van DAC-projecten zoals Fevlado-Passage in de social-profitsector 23

- Actuele vraag van mevrouw Gerda Van Steenberge tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de gevolgen van de nieuwe federale cannabisrichtlijn voor het Vlaamse drugpreventiebeleid 25

- Regeling van de werkzaamheden** 26

VOORZITTER: De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.41 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Gilbert Bossuyt, Tinne Rombouts: gezondheidsredenen;

Thieu Boutsen, Hilde Eeckhout, Kathleen Helsen, Francis Vermeiren, Paul Wille: ambtsverplichtingen;

Steven Vanackere: familieverplichtingen.

VOORSTEL VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter: Het volgend voorstel van decreet werd ingediend:

- Voorstel van decreet van de heer Jos Stassen houdende aanstelling van een 'Dichter van het Vlaams Parlement'
– 175 (2004-2005) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter: De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend:

- Voorstel van resolutie van de heer Jos De Meyer betreffende de aanmoediging van de productie en het gebruik van biodiesel uit teeltgewassen

– 174 (2004-2005) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed.

- Voorstel van resolutie van de heer Jos Stassen en mevrouw Mieke Vogels houdende ondersteuning en uitbreiding van het cultureel project 'stads- en dorpsdichters' in Vlaanderen
– 176 (2004-2005) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media.

EVALUATIE VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN (SERV)**Indiening en verwijzing**

De voorzitter: De volgende evaluatie van de SERV werd ingediend:

- Evaluatie van de begroting 2005
– 12 (2004-2005) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

ADVIES VAN DE VLAAMSE ONDERWIJSRAAD (VLOR)**Indiening en verwijzing**

De voorzitter: Het volgend advies van de Vlaamse Onderwijsraad werd ingediend:

- Advies over de beleidsnota Onderwijs en Vorming 2004-2009
– 156 (2004-2005) – Nr. 1-Bijlage.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie.

VERSLAG VAN DE VLAAMSE REGERING**Indiening en verwijzing**

De voorzitter: Het volgend verslag van de Vlaamse Regering werd ingediend:

- Vlaamse vinger aan de Europese pols. Overzicht van voor Vlaanderen belangrijke EU-dossiers in 2005 - Januari 2005
– 51 (2004-2005) – Nr. 1.
Verwezen naar de verschillende terzake bevoegde commissies.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES**Indiening**

De voorzitter: De volgende met redenen omklede moties werden ingediend:

- Met redenen omklede motie van de dames Joke Schauvliege en Sabine Poleyn, de heer André Van Nieuwkerke, mevrouw Stern Demeulenaere, de heer Rudi Daems en mevrouw Hilde Crevits tot besluit van de op 25 januari 2005 in commissie besproken beleidsnota Duurzame Ontwikkeling 2004-2009
– 109 (2004-2005) – Nr. 2.
- Met redenen omklede motie van de heren Rob Verreycken, Felix Strackx, Herman De Reuse, Christian Verougstraete en Thieu Boutsen tot besluit van de op 18 en 25 januari 2005 in commissie besproken beleidsnota Financiën en Begroting 2004-2009
– 136 (2004-2005) – Nr. 2.
- Met redenen omklede motie van de heer Koen Van den Heuvel, mevrouw Anne Marie Hoebeke en de heren Ludo Sannen en Jan Peumans tot besluit van de op 18 en 25 januari 2005 in commissie besproken beleidsnota Financiën en Begroting 2004-2009
– 136 (2004-2005) – Nr. 3.
- Met redenen omklede motie van de heer Thieu Boutsen en mevrouw Kathleen Martens tot besluit van de op 25 januari 2005 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden inter-

pellatie tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de toestand van de Limburgse economie ten opzichte van de rest van Vlaanderen
– 170 (2004-2005) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van mevrouw Mieke Vogels en de heer Jef Tavernier tot besluit van de op 24 januari door de heer Filip Dewinter in commissie gehouden interpellatie tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het eventuele gedoogbeleid van de minister tegenover maatregelen van maatschappijen die de toewijzing van socialehuurwoningen aan Nederlandsonkundige vreemdelingen beperken en de bepalingen terzake in het nieuwe socialehuurbesluit
– 171 (2004-2005) – Nr. 1
- Met redenen omklede motie van de heren Filip Dewinter, Jan Penris, Rob Verreycken en Erik Tack en de dames Monique Moens en Linda Vissers tot besluit van de op 24 januari 2005 door de heer Filip Dewinter in commissie gehouden interpellatie tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het eventuele gedoogbeleid van de minister tegenover maatregelen van maatschappijen die de toewijzing van socialehuurwoningen aan Nederlandsonkundige vreemdelingen beperken en de bepalingen terzake in het nieuwe socialehuurbesluit
– 172 (2004-2005) – Nr. 1
- Met redenen omklede motie van de dames Marijke Dillen en Gerda Van Steenberge en de heer Felix Strackx tot besluit van de op 25 januari 2005 door mevrouw Marijke Dillen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de hervorming van het jeugdrecht en de toekomst van het samenwerkingsakkoord betreffende de jeugdinstituting in Everberg
– 173 (2004-2005) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de dames Cathy Berx, Dominique Guns en Caroline Gennez, de heer Bart De Wever en mevrouw

Voorzitter

Veerle Heeren tot besluit van de op 24 januari 2005 door de heer Filip Dewinter in commissie gehouden interpellatie tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het eventuele gedoogbeleid van de minister tegenover maatregelen van maatschappijen die de toewijzing van socialehuurwoningen aan Nederlandsonkundige vreemdelingen beperken en de bepalingen terzake in het nieuwe socialehuurbesluit

– 177 (2004-2005) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heer Johan Sauwens en de dames Vera Jans en Veerle Heeren tot besluit van de op 25 januari 2005 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de toestand van de Limburgse economie ten opzichte van de rest van Vlaanderen
– 180 (2004-2005) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de dames Trees Merckx-Van Goey, Patricia Ceysens, Elke Roex en Helga Stevens en de heren Tom Dehaene en Bart Caron tot besluit van de op 25 januari 2005 door mevrouw Marijke Dillen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de hervorming van het jeugdrecht en de toekomst van het samenwerkingsakkoord betreffende de jeugdinstelling in Everberg
– 181 (2004-2005) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heer Eloi Glorieux tot besluit van de op 27 januari 2005 door de heer Eric Van Rompuy in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de nieuwe milieuvrugging verleend aan BIAC voor de luchthaven van Zaventem
– 183 (2004-2005) – Nr. 1.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter: De volgende verslagen werden ingediend:

- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed uitgebracht door mevrouw Joke Schauvliege over de beleidsnota Ruimtelijke Ordening / Monumenten en Landschappen 2004-2009
– 92 (2004-2005) – Nr. 4.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin uitgebracht door de heer Bart Caron over de beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2004-2009
– 93 (2004-2005) – Nr. 4.
- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Felix Strackx over de beleidsnota Planning en Statistiek 2004-2009
– 106 (2004-2005) – Nr. 4.
- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Felix Strackx over de beleidsnota Publiek-private Samenwerking 2004-2009
– 107 (2004-2005) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Felix Strackx over de beleidsnota Overheidscommunicatie 2004-2009
– 108 (2004-2005) – Nr. 4.
- Verslag namens de Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen uitgebracht door de heer Sven Gatz en mevrouw Caroline Gennez over de gedachte-wisseling over het doctoraal proefschrift “De ondraaglijke lichtheid van het beleid voor de stad in Vlaanderen. Van geïndividualiseerd woonmodel tot stedelijke crisis: een sociologische analyse”, Universiteit Antwerpen, 2004, met de heer Pascal De Decker, auteur
– 179 (2004-2005) – Nr. 1.
- Verslag namens de Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid uitgebracht

Voorzitter

door de heren Karlos Callens en Stefaan Sintobin over het verzoekschrift over het fokkerijbeleid binnen het departement Landbouw – 182 (2004-2005) – Nr. 1.

VERZOEKSCHRIFTEN**Indiening**

De voorzitter: De volgende verzoekschriften werden ingediend:

- Verzoekschrift van de heer André-Emiel Bogaert over de voor de consumenten ondoorzichtige elektriciteitstarieven – 14 (2004-2005);
- Verzoekschrift van de heer André-Emiel Bogaert over de overheveling van de Oostendse luchthaven door het Vlaamse Gewest naar de stad Oostende – 15 (2004-2005);
- Verzoekschrift van de heer André-Emiel Bogaert over de intekening van reservaten door het Instituut voor Bos- en Wildbeheer – 16 (2004-2005);
- Verzoekschrift van de heer André-Emiel Bogaert over een belastingverlaging voor werkkenden – 17 (2004-2005);
- Verzoekschrift van de heer André-Emiel Bogaert over het Vlaams beleid inzake thuisgeweld – 18 (2004-2005);
- Verzoekschrift van mevrouw Maartje De Meulder over de erkenning van de Vlaamse gebarentaal – 19 (2004-2005).

MEDEDELING VAN DE VLAAMSE REGERING**Indiening**

De voorzitter: De volgende mededeling van de Vlaamse Regering werd ingediend:

- Schatkisttoestand van de Vlaamse Gemeenschap, toestand op 31 december 2004 en de nieuwsbrief kasbeheer van december 2004 (DOC 89/2004-2005).

Deze mededeling van de Vlaamse Regering ligt ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement (Decreetgevend Secretariaat).

MEDEDELING VAN HET REKENHOF**Indiening**

De voorzitter: De volgende mededeling van het Rekenhof werd ingediend:

- Brief N 1-3.036.601 B2 d.d. 25 januari 2005 betreffende de vraag van de heer C. Decaluwe d.d. 10 januari 2005 om inzage in de tussen het Rekenhof en het kabinet Openbare Werken sedert oktober 2003 gevoerde briefwisseling betreffende de pachtovereenkomsten van De Lijn (DOC 87/2004-2005).

Deze mededeling van het Rekenhof ligt ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement (Decreetgevend Secretariaat).

MEDEDELING VAN EEN GEMEENTE**Indiening**

De voorzitter: De volgende mededeling van een gemeente werd ingediend:

- Motie van de gemeente Kortenberg betreffende de splitsing van het kies- en gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde en viering 175 jaar België/25 jaar federale staat, goedgekeurd

Voorzitter

door de gemeenteraad op 17 januari 2005
(DOC 90/2004-2005).

Deze mededeling van een gemeente ligt ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement (Decreetgevend Secretariaat).

JAARVERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter: De volgende jaarverslagen werden ingediend:

- Activiteitenverslag van de lokale commissies voor ethiek voor de kalenderjaren 1998, 1999, 2000 en 2001, ingediend door het Raadgevend Comité voor Bio-Ethiek (DOC 86/2004-2005);
- Jaarverslag 2004 van de Vlaamse commissie voor ruimtelijke ordening van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (DOC 88/2004-2005).

Deze jaarverslagen liggen ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement (Decreetgevend Secretariaat).

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter: De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement (Decreetgevend Secretariaat):

- Arrest nr. 19 van 26 januari 2005;
- Arrest nr. 20 van 26 januari 2005;
- Arrest nr. 21 van 26 januari 2005;
- Arrest nr. 22 van 26 januari 2005;
- Arrest nr. 23 van 26 januari 2005;
- Arrest nr. 24 van 26 januari 2005.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter: De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement (Decreetgevend Secretariaat):

- Rolnummers 3077, 3115, 3248, 3283, 3286, 3336, 3338 en 3361 (samengevoegde zaken);
- Rolnummer 3191;
- Rolnummer 3193;
- Rolnummers 3194 en 3195 (samengevoegde zaken);
- Rolnummer 3206;
- Rolnummer 3209;
- Rolnummer 3246;
- Rolnummer 3247;
- Rolnummers 3278 en 3279 (samengevoegde zaken);
- Rolnummer 3280.
- Rolnummer 3282;
- Rolnummer 3284;
- Rolnummer 3285;
- Rolnummer 3317;
- Rolnummer 3318.

MOTIE VAN ORDE**Opheldering over de stand van zaken**

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Dewinter bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de voorzitter, ik vraag bij motie van orde het woord naar aanleiding van een aantal incidenten die de voorbije dagen uitvoerig aan bod zijn gekomen in de pers, en die jammer genoeg ook een smet op het blazoen van ons parlement zijn.

Mijnheer de voorzitter, u hebt, naar mijn bescheiden mening, al een aantal terechte verklaringen

Dewinter

afgelegd. Maar ik denk dat het noodzakelijk is dat we ons bezinnen over de omstandigheden die hebben geleid tot deze incidenten. Het moet me van het hart dat ook vandaag de aanwezigheid in de plenaire zitting veeleer minimaal is. Het feit dat er geen stemmingen geagendeerd zijn, heeft hier ongetwijfeld mee te maken.

Mijnheer de voorzitter, ik meen dat een wijziging van het reglement zich opdringt. Het huidige reglement legt sancties op als een lid bij minder dan 80 percent van de stemmingen aanwezig is. Dit is niet toereikend om de problemen op te lossen. Het merendeel van de hardwerkende parlementsleden – waarvan er veel in de zaal aanwezig zijn – zijn het langzaam maar zeker beu dat dit parlement een soort duiventil voor schijnparlementsleden dreigt te worden, die in de eerste plaats bekende Vlaming en pas in de tweede plaats Vlaams volksvertegenwoordiger zijn.

We zullen morgen een reglementswijziging voorstellen, door in de commissie voor Reglement en Samenwerking een amendement in te dienen. Deze commissie komt samen om een aantal andere wijzigingen te bespreken, maar we zullen voorstellen om, naar analogie met het Europese Parlement, een aanwezigheidsregister in te voeren waarbij de parlementsleden bij alle plenaire zittingen, ook de zittingen zonder stemmingen, moeten tekenen. In de praktijk zal het dan niet meer voldoende zijn hier om kwart voor vier te verschijnen, te stemmen, en daarna naar huis te gaan. In sommige gevallen zijn leden zelfs afwezig voor meerdere weken of een maand.

Mijnheer de voorzitter, de enige verontschuldigheden om hier afwezig te zijn, zijn ziekte, familiale omstandigheden die de afwezigheid verantwoorden of een zending van het Vlaams Parlement of – voor leden met een dubbelmandaat – een zending van een ander parlement. Dit zijn de enige legitieme redenen om hier niet aanwezig te zijn. Een werknemer moet ook aanwezig zijn, dus dat geldt zeker voor een parlements lid met een riant vergoeding, want we hebben ook een belangrijke voorbeeldfunctie.

Ik ben diep beschaamd over de gebeurtenissen van de voorbije dagen die uitgebreid de pers hebben gehaald. Ik vind dat het parlement beter verdient.

Ik ben van mening dat het overgrote deel van de parlementsleden – over de grenzen van meerderheid en oppositie – hard werkt en zich inzet om te doen wat moet worden gedaan.

Mijnheer de voorzitter, ik meen dat een strenge vermaning op haar plaats is. Een reglementswijziging dringt zich op. Ik hoop dat u zich, net als de andere fracties, daarbij kunt aansluiten. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mijnheer Dewinter, net als u betreurt ik een aantal zaken en ik heb mijn mening daarover gegeven. Ik wens echter niet te overdrijven. Daarom ben ik niet ingegaan op vragen om een reactie vanwege de tv-zenders en andere media. Ik wil niet dat dit thema gedurende dagen de centrale discussie is over het Vlaams Parlement. Ik wil hier wel op een gezonde manier iets aan doen en dit bespreken met de fractieleiders.

Het probleem gaat niet alleen over reglementswijzigingen. In het reglement kunnen we alleen financiële sancties inschrijven. Dit zal ons probleem echter niet volledig oplossen. De vraag is met welke intentie iemand in het parlement komt zetelen. Daar hebben verschillende zaken mee te maken zoals de rekrutering, wat iemands eigen doelstelling is of wat het parlement is. Vooral de kiezer zal oordelen of hij iemand afstraft of niet. Deze zaken spelen zich op andere plaatsen af dan op het niveau van ons reglement. Ik wil hierover een bespreking voeren met de fractieleiders om na te gaan op welke manier elke fractie daar wat aan kan doen, zowel in de plenaire vergadering als in de commissievergaderingen.

De problematiek gaat niet louter om aanwezigheid: iemand kan wel steeds aanwezig zijn, maar nauwelijks parlementair werk verrichten. Misschien moeten alle politici zeggen dat de inhoud voor hen superbelangrijk is en dat ze minder aandacht zullen besteden aan allerlei leuke dingen die dan de pers halen. Aan de pers zouden we moeten vragen meer aandacht te schenken aan degenen die keihard werken en goede voorstellen doen en niet altijd te berichten over degenen die slecht werken.

Dit is een samenvatting van het probleem. Ik stel voor dat we dit probleem in de commissie voor Reglement en Samenwerking morgen niet aanpakken, maar het bespreken met de fractievoorzitters. (*Applaus*)

Voorzitter

De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de voorzitter, onze fractie heeft u een brief gestuurd met de vraag ons op de eerstvolgende Bureauvergadering over deze problematiek te beraden en afspraken te maken. Zoals u zelf zegt, gaat het over verschillende zaken, niet alleen mediaoptredens, maar ook aanwezigheden en dergelijke. Namens mijn fractie vraag ik om binnen het Uitgebreid Bureau of met de fractievoorzitters de problematiek op een serene manier te bespreken.

De voorzitter: Is iedereen het hiermee eens? (*Instemming*)

Dan is aldus beslist.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 82*)

Actuele vraag van de heer Herman Schueremans tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de kritiek van de Europese Commissie op het decreet betreffende de vrije nieuwsgaring

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de actuele vraag van de heer Schueremans tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de kritiek van de Europese Commissie op het decreet betreffende de vrije nieuwsgaring.

De heer Schueremans heeft het woord.

De heer Herman Schueremans (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, geachte leden, we hebben 10 minuten verloren, we zullen nu 5 minuten tijd winnen. (*Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen en bij het Vlaams Belang*).

Men zegt 'schandalig', mevrouw, niet 'schandoelig' – het Spaanse graan heeft de orkaan doorstaan, mijnheer Dewinter.

De voorzitter: Mijnheer Schueremans, u wilt een actuele vraag stellen, maar geeft commentaar.

Men zal mij niet kunnen beschuldigen van sympathie voor het Vlaams Belang, maar ook de parlementsleden van die fractie hebben het recht om hier problemen aan te kaarten. (*Applaus bij het Vlaams Belang, CD&V en de N-VA*)

De heer Herman Schueremans: Absoluut.

Uit de media vernemen we dat de Europese Commissie de aanpassing van het decreet inzake de vrije nieuwsgaring eist. De Europese Commissie vindt het discriminerend dat de regeling voor zendrechten op de vrije nieuwsgaring beperkt is tot de Vlaamse zenders. De beslissing van de Europese Commissie om nu een gemotiveerd advies naar de Vlaamse overheid te sturen, is een laatste waarschuwing vóór er een verwijzing gebeurt naar het Europees Hof van Justitie.

Mijnheer de minister, houdt u de huidige beleidslijn aan, of zult u het decreet aanpassen? Met andere woorden, houden we Vlaanderen onder de stolp van de kerktoren en de IJzertoren, of communiceren we met de rest van de wereld? Met de woorden van uw creatieve stadsgenoot Flip Kowlier vraag ik u: 'Zeg ne kjir oe loat'est?'

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer Schueremans, het decreet inzake de vrije nieuwsgaring dateert uit 1998. De Europese Commissie heeft ons reeds in november 1999 terzake een dubbele aanmaning gestuurd.

De commissie oordeelde namelijk dat Vlaanderen zijn decreetgeving moest aanpassen, zowel wat de must-carryregeling als wat het decreet inzake de vrije nieuwsgaring betreft. Ze vond dat we bij die must-carryregeling te veel verplichtingen oplegden, dat het pakket te groot was. Ook vond de commissie dat het decreet inzake de vrije nieuwsgaring strijdig was met artikel 49 van het Europees Verdrag. Het zou namelijk discriminerend zijn voor dienstverleners uit het buitenland die hier aan dienstverlening doen inzake televisie.

Vlaanderen heeft dat betwist. In december 2003 heeft de Vlaamse overheid echter beslist de regeling te zullen aanpassen. Voor de must-carryregeling is dit gebeurd, door middel van het decreet van 7 mei 2004, maar voor de vrije nieuwsgaring

Bourgeois

is dat niet gebeurt. Slechts heel recentelijk, op 19 januari, hebben we over deze oude zaak een met redenen omkleed advies gekregen van de Europese Commissie. We krijgen 2 maanden de tijd om ons aan te passen.

Dit probleem heeft helemaal niets te maken met een kerktoeren, een stolp, of een IJzertoren. Het heeft te maken met het door dit parlement democratisch noodzakelijk geachte principe van de vrije nieuwsgaring. De EU-instanties vinden dat, indien we vrije nieuwsgaring toekennen aan zenders die erkend zijn in Vlaanderen, we dit dan ook moeten toestaan aan zenders buiten Vlaanderen, want anders worden die gediscrimineerd. Indien zij diensten willen verlenen binnen Vlaanderen, dan moeten ze daar net zozeer toegang toe hebben.

Mijn aanvoelen is dat de Europese Commissie gelijk heeft. Dat blijkt ook uit een eerste studie die we daaraan hebben gewijd. Het heeft geen zin om hierover een achterhoedegevecht te leveren. De Vlaamse Regering heeft trouwens al in december 2003 gezegd zich te zullen conformeren. We zullen ons aanpassen, zonder het principe van de vrije nieuwsgaring, dat een goed principe is, te laten varen. We zullen dus in het decreet laten opnemen dat zenders die in het buitenland erkend zijn, maar hier opereren, net zo goed recht hebben op de minimale uitzending zoals die wordt omschreven in het decreet.

Ik wil vermijden dat we voor het Hof worden gedaagd voor een zaak die toch verloren is, maar ik wil terzake ook een voortrekkersrol spelen. Ik zal daarom een onderhoud vragen met mevrouw Reding.

Omgekeerd kunnen onze Vlaamse zenders immers evenzeer een probleem hebben. Denk maar aan de klachten van de POF en van VTM, die zeggen dat ze in verband met kinderreclame geconfronteerd worden met buitenlandse zenders die niet aan onze regels onderworpen zijn. VT4 bijvoorbeeld zat vroeger in het buitenland. Als een buitenlandse zender rechten verwerft op evenementen hier, voetbal- of wielervedstrijden of eender wat, dan kunnen we die zender met de huidige decreten tot niets verplichten.

Het principe zou in Europa wederkerig moeten gelden. Daarom ga ik een gesprek aan met mevrouw

Reding. Als wij ons conformeren aan de Europese regels, dan moet er ook een omgekeerde aanpassing zijn.

De voorzitter: De heer Schueremans heeft het woord.

De heer Herman Schueremans: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw degelijk antwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Johan Sauwens tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de onduidelijkheden en problemen bij de toepassing van de wervingsstop bij de diensten van de Vlaamse overheid

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de actuele vraag van de heer Sauwens tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de onduidelijkheden en problemen bij de toepassing van de wervingsstop bij de diensten van de Vlaamse overheid.

De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens (Op de tribune): Mijnheer de voorzitter, ik wens me eerst tot u te wenden. Ik heb een verzoek tot interpellatie ingediend om over deze problematiek van de personeelsstop en de aangekondigde staking in de Vlaamse administratie op 25 maart een rustig debat te kunnen voeren met de bevoegde minister, zoals in de commissie gebruikelijk is. Ik heb echter een brief van u ontvangen waaruit blijkt dat het Uitgebreid Bureau beslist heeft het interpellatieverzoek onontvankelijk te verklaren omdat het onderwerp al besproken is in de commissie bij de behandeling van de beleidsnota. Ik ben dat even nagegaan, en dat is gebeurd midden november.

Er worden grote inspanningen gedaan en zelfs mooie boeken geschreven over de democratie en de herwaardering van het parlement in de ééntenwintigste eeuw. De vakbonden zijn weggelopen uit het Comité 18. Ze hebben een personeelsvergadering in alle provincies op dit ogenblik. Het

Sauwens

gaat om meer dan 40.000 ambtenaren in de eigen administratie en in de Vlaamse openbare instellingen. De hele dienstverlening dreigt dus ontwricht te raken doordat er zeer grote onvrede is op het werkveld. En dan worden wij als volksvertegenwoordigers wandelen gestuurd en moeten we het thema in twee of drie minuten behandelen in een actuele vraag.

Ik wens daartegen formeel te protesteren. In een democratie moet het spreekrecht van een volksvertegenwoordiger buiten elke discussie staan. (*Applaus bij CD&V en het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mijnheer Sauwens, u weet dat ik niet alleen over de ontvankelijkheid beslis. Het Uitgebreid Bureau beslist bij unanimititeit. We hebben destijds al unaniem beslist daar geen reacties op te geven. Dat was nog in de tijd van de heer Van Rompuy, die ik zonet zag applaudiseren.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer de voorzitter, als er iemand van mijn fractie spreekt, applaudiseer ik altijd. (*Gelach, Applaus*)

De voorzitter: Daar ben ik niet zo zeker van mijnheer Van Rompuy. (*Gelach, Applaus*)

De heer Johan Sauwens: Mijnheer de voorzitter, ik richt me tot u als voorzitter van het parlement en van het Uitgebreid Bureau. Ik vraag dat het Uitgebreid Bureau iets meer ruimte zou geven aan de volksvertegenwoordiging om de vragen te stellen op de wijze zoals ze dat wenst, en op de toon die ze verkiest. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Ik richt me nu tot de minister en de regering.

De voorzitter: Mijnheer Sauwens, als u daar geen antwoord meer op wenst, zal ik er ook maar geen geven. Blijkbaar vond u het interessanter de opmerking te kunnen maken.

De heer Johan Sauwens: Ik heb u hierover een brief geschreven.

De voorzitter: Blijkbaar stelt u alleen maar vragen, en wenst u geen antwoord. Ik kan u alleen maar zeggen dat u dit in uw fractie moet bespreken. De leden van het Uitgebreid Bureau in uw fractie zullen u dan zeggen waarom we dit doen. De nota's

hierover hebt u trouwens gekregen, en als u aanwezig was geweest in de vergaderingen waarin het werd uitgelegd, dan had u geweten waarom we het zo doen.

U hebt nu nog een minuut en 14 seconden om uw vraag te stellen.

De heer Johan Sauwens: Dit is wel de absolute verkleutering van het parlement. Ik ben het er niet mee eens.

De voorzitter: Mijnheer Sauwens, u bent niet in de positie om dit te zeggen. Een volwaardig parlementslid stelt hier geen dergelijke vragen, maar regelt de zaak binnen zijn fractie. U maakt het mij niet lastig, maar uw eigen fractieleden.

De heer Carl Decaluwe: Er werd afgesproken om er een vraag om uitleg van te maken.

De voorzitter: Mijnheer Sauwens, u luistert zelfs niet als iemand van uw eigen fractie antwoord geeft. Zo erg is het gesteld – van verkleutering gesproken. (*Opmerkingen van de heer Ludo Sannen*)

De heer Johan Sauwens: Mijnheer Sannen, het Bureau is veel te restrictief en zet te veel interpellaties om in vragen om uitleg. Dat gebeurt op een vrij arbitraire manier. Opportuniteitsafwegingen en politieke afwegingen horen niet thuis in het Bureau van het parlement. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Mijnheer de minister, er zijn meer dan 40.000 ambtenaren en de onvrede op het terrein is heel groot. Er werden personeelsvergaderingen georganiseerd en de vakbonden kondigen een gezamenlijke staking aan op 25 maart.

Bij de behandeling in de commissie hebben we u reeds verteld dat de rigide toepassing van de personeelsstop niet haalbaar is. We weten dat sommige diensten met minder personeel dezelfde dienstverlening kunnen waarborgen, maar we kennen tientallen diensten van de Vlaamse Gemeenschap en de VOI's waar op dit ogenblik het water aan de lippen van het personeel staat. De ambtenaren moeten onder bijzonder hoge werkdruk onze decreten en uw besluiten helpen uitvoeren en ze op het terrein helpen toepassen.

Sauwens

De problematiek van het BBB zal later zeker nog wel eens aan bod komen, want hoort niet thuis in het korte tijdsbestek van deze vraag.

Een aantal uitzonderingen werd toegelaten bij de toepassing van de wervingsstop. De toepassing verloopt blijkbaar niet gelijk binnen de verschillende departementen. Dat botst op weerstand. Als er omwille van de budgettaire situatie zo'n stringente maatregelen, zoals een absolute personeelsstop, nodig zijn, dan vragen de mensen dat ze op een billijke, rechtvaardige en gespreide manier worden opgelegd aan de hele administratie. Nu zou dat niet het geval zijn. Een aantal leidende ambtenaren zouden zelfs nog geen duidelijke instructies hebben ontvangen. De regering zelf doet echter wel een aantal aanwervingen, onder meer voor topfuncties.

Mijnheer de minister, wat denkt de regering te doen tegen de dreigende personeelsstaking? Zo'n staking is binnen de Vlaamse diensten nooit gezien. Werd er overleg gepleegd met de leidende ambtenaren en met de vakbonden? Welke stappen zult u op korte termijn zetten om het onheil af te wenden, want een stuk Vlaamse dienstverlening dreigt verloren te gaan?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer Sauwens, ik dank u voor uw vraag, maar u maakt zich nodeloos zorgen over de dienstverlening. De Vlaamse Regering heeft op 8 oktober 2004 beslist dat er een wervingsstop zou komen in het licht van de budgettaire besparingen die zich opdringen. Van meet af aan werd gezegd dat het niet om een lineaire maatregel gaat en dat er uitzonderingen worden gemaakt, minstens voor de continudiensten en de rechtstreekse dienstverlening aan de bevolking.

Op een aantal vragen kan ik nog geen concreet antwoord geven, want de maatregel is nog niet definitief. Vrijdag wordt de maatregel door de regering afgewerkt. We hebben inderdaad contact opgenomen met de leidinggevende ambtenaren, de VOI's en het college van secretarissen-generaal. We zijn uitgegaan van het principe van de responsabilisering van deze mensen voor wat hun beleidsdomein

of VOI betreft. Uit het overleg zijn een aantal zaken naar voren gekomen waardoor we een heel genuanceerd voorstel zullen doen.

We gaan uit van de responsabilisering van de ambtenaren. We leggen dus geen lineaire wervingsstop op. Zo zijn er VOI's die stellen dat ze op een andere manier zullen bijdragen aan de budgettaire doelstelling. Ze zullen besparen op werkingsmiddelen en andere uitgaven en daardoor een gelijkaardige bijdrage leveren. De VRT zal op die manier aan zijn pro rata komen. Er zijn verschillende oplossingen voor de verschillende VOI's.

Voor het MVG werd overleg gepleegd met het college van secretarissen-generaal. Daar is geen geconsolideerde nota uit gekomen. Ik heb wel een voorstel gedaan dat beantwoordt aan de vragen. Zo is er een probleem binnen LIN. We zullen tegemoetkomen aan de problematiek door te vertrekken bij de reële noden. We zullen dus een uitzondering maken in vergelijking met de andere departementen.

Voor de VOI's heeft bilateraal overleg geleid tot een genuanceerd en gediversifieerd antwoord.

Wat uw terechte zorg inzake de dienstverlening betreft, wil ik het volgende zeggen. Eén, er is geen sprake van afdankingen. Sommige mensen beweren dit ten onrechte. Twee, we vertrekken van een aantal principes. Het eerste principe is dat we uitgaan van de responsabilisering per departement en per VOI. Volgens het tweede principe zijn uitzonderingen mogelijk voor de rechtstreekse dienstverlening. Volgens het derde principe geldt hetzelfde voor de continudiensten. Het vierde principe gaat over de hoogstnoodzakelijke aanwervingen. Per departement en per VOI kunnen er uitzonderingen komen. Ten vijfde verwachten we heel wat van het beleid van herplaatsing en mobiliteit dat ik zal voeren. We zullen daartoe Jobpunt inschakelen. We zullen overgaan tot metingen van het aantal personen in overtal en van de tekorten. We willen de vacatures via herscholingsprogramma's invullen.

Ik heb daarover in december informeel overleg gepleegd met de vakbonden, en in januari naar aanleiding van mijn beleidsnota. Ik betreurt dat het fout is gegaan op het sectorcomité 18 op 31 januari. We zijn daar niet tot een gesprek gekomen omdat de christelijke en de socialistische vakbonden opgestapt zijn. Ik hoop dat we opnieuw met

Bourgeois

hen in dialoog kunnen treden. De regering moet natuurlijk eerst een klaar en omlijnd voorstel op tafel leggen. Ik neem aan dat we daar vrijdag toe komen.

Het is alvast mijn bedoeling om dan zo snel mogelijk in overleg te gaan met de vakbonden. Ik heb geen stakingsaanzegging gekregen, maar ik heb via de pers wel vernomen dat de vakbonden een staking aankondigen voor 25 maart. Ik hoop dat we aan de hand van het – naar mijn aanvoelen – evenwichtig pakket van maatregelen een goed overleg kunnen voeren en daarmee een staking voorkomen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de financiering van de islamitische eredienst in Vlaanderen

Actuele vraag van de heer Sven Gatz tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de financiering van de islamitische eredienst in Vlaanderen

Actuele vraag van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de financiering van de islamitische eredienst in Vlaanderen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Dewinter, Gatz en Vandenbossche tot de heer Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de financiering van de islamitische eredienst in Vlaanderen.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, dames en heren, mijnheer de minister, u hebt in het weekend een aantal ophefmakende uitspraken gedaan in de krant De Morgen

tijdens een interview over de financiering van de islam. U wilt dat Nederlands de voertaal wordt in de moskeeën. Vrouwvriendelijke imams moeten verdwijnen. Moslimterreurdaden moeten systematisch worden afgekeurd. Tolerantie tegenover holebi's en andersgelovigen wordt een verplichting.

De heer Top, Antwerps gemeenteraadslid voor CD&V en zo'n beetje de woordvoerder van de Turkse moslims in ons land, een gedegen man met wie ik regelmatig in de Antwerpse gemeenteraad praat, reageerde hierop gisteren in de krant. 'Het valt me op dat dit soort standpunten altijd verkondigd worden als er binnen de VLD zware problemen zijn. Nu Coveliers uit de partij dreigt gezet te worden en mogelijk overstapt naar het Vlaams Belang' – wat overigens niet correct is – 'moet de VLD haar rechterflank afschermen. De uitspraken van Keulen lenen zich daarvoor uitstekend.'

Deze uitspraak is afkomstig van een prominent CD&V'er, een lid van de meerderheid. Ik heb soms de indruk dat dit wel correct is, en niet alleen in dit dossier. We hebben ondertussen op de voorpagina van een krant kunnen lezen dat u een plan inzake de dumping van asielzoekers bekend wilt maken. U hebt de voorbije dagen nog andere uitspraken gedaan. Kortom, het was een en al spierballenvertoon op het moment dat die rechterflank moet worden afgeschermd.

Als achterdochtig lid van de oppositie valt het me op dat nauwelijks een half jaar geleden, op 5 mei 2004 – u zult het zich nog herinneren – het fameuze moskeedecreet met een enorme snelheid door dit parlement werd gejaagd. (*Rumoer*)

Op 20 april werd het ingediend en op 5 mei was het goedgekeurd. Dat was een mooie timing zo vlak voor de verkiezingen van 13 juni. Dat soort zaken gebeurt hier heel zelden. Er zijn toen lange besprekingen gevoerd waarbij wij verschillende amendementen hebben ingediend. Zo was er een amendement over de naleving van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, een amendement dat de kennis en het exclusief gebruik van het Nederlands door imams in de moskeeën verplicht, een amendement voor verplichte voorafgaande screening van de moskeeën, enzovoort. Al die amendementen zijn ook door de VLD, en door uzelf die toen minister was, weggewuifd. Een en ander werd afgedaan als extremisme van het toenmalige Vlaams Blok. En nu lezen we op de

Dewinter

voorpagina van De Morgen dat u precies dezelfde criteria wilt inschrijven in het beleid. Waarom kon dat 6 maanden geleden niet, toen het decreet werd goedgekeurd, maar nu wel?

Mijnheer de minister, hoe wilt u dit allemaal realiseren? Daar rept u met geen woord over. Hoe zult u al die criteria opleggen aan de betrokken moskeeën en imams en aan de Moslimexecutieve? Een ministeriële omzendbrief lijkt me een weinig wetelijke manier.

Verder zegt u dat indien de nieuwe Moslimexecutieve niet meewerkt, u een ander orgaan zult zoeken waarmee de dialoog kan worden aangegaan. Welk orgaan mag dat dan wel zijn? Van die fameuze Vlaamse kamer binnen de Moslimexecutieve waarover u ook al tal van stoere uitspraken hebt gedaan, merk ik tot nader order zeer weinig. Als de Moslimexecutieve, die bij wet het aanspreekpunt is, niet uw gesprekspartner wordt, wie dan wel? Zult u de betrokken federale en decretale en wetgeving aanpassen? Hoe zult u dat doen?

Mijnheer de minister, de islam in Europa is een feit. U wilt nu een stuk Europa binnen de islam brengen. Ik wens u veel succes, maar ik vrees dat het niet zo eenvoudig zal zijn. Ik hoop dat uw uitspraken meer zijn dan spierballengerol in functie van de interne problemen waarmee de VLD momenteel wordt geconfronteerd.

Ik hoop ook dat de minister-president u zal wijzen op het feit dat het niet voldoende is om elke dag opnieuw in de pers ballonnetjes op te laten over het vreemdelingenbeleid, het asielbeleid, enzovoort: u moet ervoor zorgen dat u die zaken ook effectief realiseert, zo niet zult u daarop worden afgerekend. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz (*Op de tribune*): Mijnheer de minister, de voorbije dagen hebt u een aantal duidelijke lijnen willen trekken voor de financiering van de islam tijdens de komende jaren. Het principe van het Nederlands als voertaal moet worden gehanteerd. Er moet ook wat meer organisatorische duidelijkheid komen. Tot slot hebt u ook verklaard dat u wilt praten met een islam die open en verdraagzaam is en een aantal extremistische uit-

wassen zou veroordelen. Dat zijn duidelijke krijtlijnen. Uit reacties blijkt dat zowel de autochtone als de allochtone gemeenschap dit beschouwen als een duidelijke vertrekbasis voor verdere dialoog. Dat is een goede zaak.

U dringt vooral aan op meer transparantie. Dat ligt in het verlengde van de debatten die we daar sinds het begin van deze legislatuur over hebben gevoerd. De vraag is natuurlijk hoe een en ander kan worden ingepast in het debat over de scheiding tussen kerk en staat. Waar situeert u de voorstellen die u hebt gedaan binnen de scheiding tussen kerk en staat? Ik zal de houding van mijn fractie en van mezelf wat verduidelijken. Er bestaat niet zoiets als een volledige, hermetische scheiding tussen kerk en staat: er is ook een grijze zone die kan worden ingevuld.

Mijnheer de minister, u tornt niet aan de godsdienstvrijheid. Mijnheer Dewinter, op het einde van de vorige legislatuur hebben we niet het ‘moskeedecreet’, maar wel het decreet houdende de erkenning van de erediensten goedgekeurd. Daarmee geven we al aan binnen welk kader wij de godsdienstvrijheid erkennen en eventueel financieel kunnen organiseren en ondersteunen.

Mijnheer de minister, u hebt ook niet gezegd dat u het gelijkheidsbeginsel met de voeten wilt treden. U hebt een aantal uitspraken gedaan over één godsdienst. Ik heb u niet horen zeggen dat u daarmee een duidelijk ongelijke behandeling, laat staan een discriminatie tussen de godsdiensten wilt organiseren.

We moeten de zaken zeggen zoals ze zijn. Een bepaalde godsdienst heeft moeilijkheden om zich maatschappelijk in te bedden. Met uw démarche zorgt u ervoor dat er openingen worden gecreëerd zodat ze op termijn wel in de samenleving ingebed geraakt. Dat is in elk geval mijn overtuiging.

In die zin deel ik niet het scepticisme van sommigen, die zeggen dat door uw uitspraken de islam niet op uw uitnodiging zal ingaan en ze zich nog verder dreigt te marginaliseren. Zo zullen de zaken niet verlopen. De overgrote meerderheid van de moskeeën gaat in op uw uitnodiging tot een dialoog. Op die manier zouden we erin moeten slagen om op termijn – over 5 of 10 jaar – de problemen met de islam in onze samenleving weg te werken.

Gatz

Dat is beleid. Ik plaats dat tegenover wat ik de onzin noem die de oppositie, en met name het Vlaams Belang, daarover uitkraamt. Het is jammer dat de fractieleider van het Vlaams Belang hier niet de moed heeft om voor zijn mening uit te komen. Mijnheer Dewinter, u zegt niet dat u de islam helemaal niet wil financieren. Op uw meest recente congres hebt u gezegd dat u de moskeeën uit de steden weg wilt en u wilt de moslims hun eredienst laten belijden op verlaten fabrieksterreinen.

Dat is wat u echt wenst, maar dat is onzin. Wat minister Keulen doet, is een beleid voeren. Er is een schril contrast tussen beide. Mijnheer Dewinter, het ontgoochelt me dat u dat vandaag niet met zoveel woorden durft te herhalen.

Mijnheer de minister, hoe ziet u de hele problematiek van de scheiding tussen kerk en staat? (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik sluit me graag aan bij de woorden van de heer Gatz.

In mei 2004 hebben we een decreet goedgekeurd over de materiële organisatie van de erediensten en de zogenaamde temporalien van die erediensten. We hebben die bevoegdheid gekregen na het goedkeuren van het Lambermontakkoord. Het decreet was noodzakelijk. Daarvoor zaten we nog opgescheept met een napoleontische wetgeving.

De erkenning van de erediensten betekent dat er sinds het ontstaan van de Belgische staat een gematigde scheiding tussen kerk en staat bestaat. Mocht die totaal zijn, dan zouden we deze discussie hier niet voeren. We voeren het debat over de gelijkwaardigheid van erediensten. Ze wordt gerealiseerd door de erkenning ervan. De laatst erkende eredienst was trouwens de orthodoxe. Dat is gebeurd in de jaren tachtig.

Sedert haar erkenning in 1974 is de islamitische eredienst er niet in geslaagd zich te organiseren. Zowel de Moslimraad als de Moslimexecutieve hebben gekwakkeld tijdens de afgelopen 5 jaar. Ik

ga er niet van uit dat de nieuwe Moslimraad en nog minder de nieuwe Moslimexecutieve evenzeer en evenveel zal kwakkelen. Uit de reactie van de moslimgemeenschap maak ik op dat ze bereid is om andere stappen te zetten dan in het verleden.

Mijnheer Dewinter, het is niet zo dat de erkenningsvoorwaarden in het decreet moeten staan. Het decreet voorziet namelijk in uitvoeringsbesluiten, en die voorwaarden kunnen in die besluiten worden opgenomen.

Mijnheer de minister, u had het in het weekend over de erkenningsvoorwaarden en ik kan daar grotendeels mee akkoord gaan. Ook de islamitische gemeenschap heeft er zich redelijk positief over uitgelaten. Het verontrust me echter dat het opleggen van de voorwaarden bij besluit moet gebeuren. Ik veronderstel dat u in een soort van overgangsmaatregel moet voorzien. De islamitische gemeenschap merkt terecht op dat ze wel aan de voorwaarden wil voldoen, maar dat ze dat niet onmiddellijk kan.

Het verwondert me een beetje dat u stelt dat het aantal moskeeën in dit land of Vlaanderen niet gekend is. De provincies hebben bij mijn weten een overzicht van de moskeeën die zich op hun grondgebied bevinden en de overheid heeft kennis van het aantal moskeeën dat een aanvraag tot erkenning zal indienen. Mijnheer de minister, is het echt een probleem om te weten hoeveel moskeeën er in aanmerking komen voor erkenning?

In mei 2004 werd een decreet goedgekeurd, maar dat is een overgangsdecreet. Het is gebaseerd op de organisatie van de kerkfabrieken. We zijn uitgegaan van een bestaande situatie waarop de andere godsdiensten geënt zijn, onder meer ook de islamitische. Ik hoop dat er transparantie komt, een inbedding van de erkende erediensten en een gelijkwaardige behandeling van alle erediensten.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, dames en heren, wat de heer Vandebossche zei aan het begin van zijn betoog is erg belangrijk: ik ben bezig met de uitvoering van het decreet. Het Vlaams Parlement heeft tijdens de vorige legislatuur een decreet op de erediensten goedgekeurd, en het is mijn plicht om te zorgen voor de toepassing ervan.

Keulen

Ik wil nog even de voorgeschiedenis herhalen. In dit land zijn er zes erkende erediensten: katholieke, protestantse, joodse, anglicaanse, orthodoxe en de islam. Aan de eerste vijf is een financiering gekoppeld. De laatste, de islam, is enkel erkend en krijgt geen eurocent – vandaar de opmerking van de heren Gatz en Vandenbossche. Als men het heeft over de scheiding van kerk en staat, moet men het trouwens eigenlijk hebben over de scheiding van religie en staat en in dit land is die niet absoluut. De verschillende overheden springen in niet geringe mate bij in de financiering.

De federale overheid betaalt de wedden en pensioenen van de bedienaars van de vijf eerste erediensten, en dus niet van de islam. Vlaanderen heeft een soort bouwfonds waarin 3,7 miljoen euro zit. We doen een tegemoetkoming voor de bouw- en verbouwingkosten van de gebouwen waarin de eredienst wordt beleden, de zogenaamde temporaliën. De lokale overheid betaalt de financieringstekorten voor de werking van de erkende erediensten. De orthodoxe geloofsgemeenschap is daarop een uitzondering, want haar tekorten worden door de provincie bijgepast. De lokale overheid zorgt ook voor de huisvesting van de bedienaar van de eredienst, in concreto onder meer de woning van de pastoor.

Inzake de inhoud van het geloof is de scheiding van religie en staat absoluut. We bemoeien ons daar niet mee, en dat moet zo ook blijven. We kunnen wel voorwaarden opleggen aan de erkende erediensten voor de wijze waarop ze zich organiseren in hun relaties met de overheden. We financieren hen, en bijgevolg kunnen we vragen dat ze een aanspreekpunt aanwijzen om met ons te onderhandelen en afspraken te maken. Dat gebeurt ook voor andere materies: zo wijzen vakbonden en patroonsorganisaties hun vertegenwoordigers aan die namens de gehele organisatie akkoorden onderhandelen en afsluiten.

De erkende erediensten bepalen zelf wie hun aanspreekpunt is. Vaak is dat historisch bepaald. De katholieke kerk is een schoolvoorbeeld van een hiërarchische organisatie. Wie met de bisschoppen praat, praat dus meteen met de rooms-katholieke kerk in haar geheel. Bij de protestanten is dat helemaal niet het geval. Zij kleven een bottom-upbenadering aan en werken met lokale gemeenten. Het

is een geloofsgemeenschap met erg verschillende opvattingen. Er zijn protestantse kerken, die dan weer zijn verdeeld in lutheranen en calvinisten, en er zijn ook evangelische kerken. De koepel daarboven voert de onderhandelingen en zorgt ervoor dat de lokale gemeenschappen de afspraken nakomen.

Het is de bedoeling dat de moslims hetzelfde doen via de Moslimexecutieve. De Moslimexecutieve moet het aanspreekpunt zijn voor de Vlaamse overheid als aangelegenheden van of voor de moslimgemeenschap op de agenda staan. De Moslimexecutieve wordt verkozen. Dat is niet door de overheid opgelegd: de moslims hebben daar in 1994 zelf voor gekozen. Dat was hun keuze.

Ik wil benadrukken dat de voorwaarden die ik hanteer niet alleen voor de moslims gelden: ze gelden voor alle erkende erediensten die dossiers over nieuw te erkennen lokale geloofsgemeenschappen indienen. Dat is volkomen in overeenstemming met wat het decreet op dat vlak voorschrijft.

Het is belangrijk dat de partner waarmee ik onderhandel, representatief is. Die partner moet in staat zijn de gehele Vlaamse moslimgemeenschap te vertegenwoordigen. Ik wil niet onderhandelen met één deel ervan, bijvoorbeeld met een Unie van Marokkaanse Moskeeën of een Unie van Turkse Moskeeën: ik wil onderhandelen met een Vlaamse Kamer van de Moslimexecutieve. Daarin zetelen alle Vlaamse verkozenen van de Moslimexecutieve. Zij moeten het aanspreekpunt zijn voor gesprekken over die aspecten van de eredienst waarvoor wij sinds de goedkeuring van de Lambermontakkoorden verantwoordelijk zijn. Voor de moslimgemeenschap gaat het over de erkenning van de moskeeën, de opleiding en de inburgeringstrajecten van de imams en de aanstelling van de islamleerkrachten.

Belangrijk en evident is ook dat de relaties van de erkende erediensten met de Vlaamse overheid in het Nederlands verlopen. Die voorwaarde heeft niets te maken met de inhoud van het geloof. Het is belangrijk om dat te benadrukken, in het licht van de bekommernis die de heer Gatz hier heeft verwoord. Op dit vlak blijft de scheiding tussen religie en staat absoluut. Ik wil me niet uitspreken over wie precies voor of achter het altaar moet staan of over wie al dan niet mag preken. Dat is een aangelegenheid van de kerken en van de erediensten zelf.

Keulen

Deze scheiding blijft onverkort van toepassing.

Ik zal eveneens aandringen op een transparante werking en organisatie. We moeten weten wie precies in de erkende lokale geloofsgemeenschappen functioneert en hoe de betrokken organisaties in elkaar zitten. We moeten weten of de erkende lokale geloofsgemeenschappen maatschappelijk relevant voor een geloof zijn en daadwerkelijk de gelovigen van die specifieke godsdienst vertegenwoordigen.

We streven naar het gebruik van het Nederlands als werktaal. Ik heb gemerkt dat in dit verband heel wat misverstanden zijn ontstaan. Indien bepaalde gebeden of teksten in het Hebreeuws, in het Latijn of in het klassiek Arabisch moeten worden gebracht, zie ik geen enkel probleem. Dit ligt in de lijn van de huidige beweging. Voor het overige streven we naar het gebruik van het Nederlands als werktaal.

Ik vind het evident dat iedereen respect moet opbrengen voor het pluralisme in onze Vlaamse Gemeenschap. Dit betekent niet alleen dat mensen met een andere geloofsovertuiging of vrijzinnigen moeten worden gedoogd, ze moeten worden geaccepteerd. Iedereen moet accepteren dat het geloof in onze gemeenschap tot de privé-sfeer behoort. Vlaanderen telt mensen die geloven en mensen die niet geloven. Dit onderscheid bepaalt hun waarde als mens niet, de ene is niet meer waard dan de andere. De overheid stelt zich hierbij neutraal op. Iedereen wordt verwacht dit concept te onderschrijven en te accepteren.

Ik zou de vraagstellers er nogmaals op willen wijzen dat mijn voorstellen op alle erkende erediensten slaan. Het gaat hierbij natuurlijk vooral om de erkenningsaanvragen voor nieuwe lokale geloofsgemeenschappen. De islam moet van nul beginnen. Hoewel dit in theorie perfect kan, meen ik niet dat de rooms-katholieke kerk nog veel nieuwe parochies wil laten erkennen. Gezien de context vermoed ik niet dat ik veel dergelijke vragen zal krijgen. Ik krijg af en toe de vraag een nieuwe protestantse gemeente te erkennen. Ook de orthodoxe geloofsgemeenschap stelt af en toe een gelijkwaardige vraag. Deze vragen leiden overigens nooit tot problemen. De islam moet het hele traject nog afleggen.

Ik probeer de moslimgemeenschap en alle andere erkende geloofsgemeenschappen in dit land op dezelfde manier te behandelen. Dit lijkt me normaal en billijk. Ik vraag de moslimgemeenschap zich aan de voorwaarden te houden die ook voor de andere erkende godsdiensten gelden. Ik vraag niet meer, maar ook niet minder.

Ik zal nog even toelichten hoe ik dat praktisch wil aanpakken. In de loop van maart 2005 zal ik de Vlaamse Regering een uitvoeringsbesluit voorleggen. Op die manier wil ik het decreet concretiseren en uitvoeren. Met zijn verwijzingen naar het decreet heeft de heer Dewinter in feite enkel het kader geschetst. Wie het decreet daadwerkelijk heeft gelezen, weet dat de minister door middel van uitvoeringsbesluiten voor een concrete toepassing moet zorgen.

Vooraleer de moslimgemeenschap concrete dossiers kan indienen, moeten de Moslimraad en de Moslimexecutieve worden verkozen. Van zodra deze organen zijn geïnstalleerd, kunnen we nagaan of ze representatief voor de Vlaamse moslimgemeenschap zijn. Aangezien de Vlaamse moslimgemeenschap de gewoonte heeft meteen te reageren, zal meteen blijken of de representativiteit gewaarborgd is. Indien dit niet het geval zou zijn, zal ik een ander forum moeten zoeken. Ik hoop dat een Vlaamse kamer van de Moslimexecutieve mijn gesprekspartner zal vormen en als een aanspreekpunt met betrekking tot de moslimgemeenschap in Vlaanderen zal functioneren.

De moslimgemeenschap zal zelf dossiers moeten indienen, die aan de daarnet opgesomde voorwaarden voldoen. De administratie zal alle dossiers onderzoeken. Het gaat hier onder meer om verklaringen op eer. Indien zou blijken dat bepaalde zaken niet kloppen, kan de erkenning worden geweigerd of ingetrokken. Dit zou bijvoorbeeld kunnen gebeuren indien een imam in een lokale geloofsgemeenschap tot haat tegen de Westerse samenleving zou oproepen. Indien we worden voorgelogen, kunnen we de erkenning steeds weer intrekken.

Het is een historisch moment, hoewel we altijd moeten opletten met dergelijke bewoordingen. De islam krijgt de kans behandeld te worden zoals de andere erkende erediensten. Het is aan hen om de voorwaarden, die ook gelden voor de anderen, toe te passen en te respecteren.

Keulen

Mijnheer de voorzitter, voor de financiering van de lokale entiteiten van de islam zal de provincie instaan. In het regeerakkoord staat dat we voor het Provinciefonds een groeivoet plannen die gelijk is aan de groeivoet van het Gemeentefonds. Vandaag is de groeivoet van het Provinciefonds, op basis van de inflatie, 1,1 percent. Het Gemeentefonds heeft een vaste groeivoet van 3,5 percent. Dit willen we ook voor het Provinciefonds. Daarmee kan de financiering gebeuren.

Voor het bouwfonds hebben we vandaag 3,7 miljoen euro ter beschikking. Op dit moment financieren we hiermee de gebouwen voor de erediensten voor de vijf erkende erediensten, maar voorlopig kunnen we hiermee ook de zes erkende erediensten financieren. De subsidiëring kan tot 30 percent bedragen.

Naast de principiële stap die we zetten, moet iedereen duidelijk weten dat alles zal gebeuren op basis van geleidelijkheid, rekening houdend met de budgettaire realiteit. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister, het was inderdaad beter geweest dat we hierover een omstandig debat hadden kunnen voeren. Ik heb een interpellatieverzoek ingediend, maar de actuele vragen hebben nu geleid tot deze gedachtewisseling. Misschien kunnen we dit nog eens uitgebreider doen in de commissie.

Ik stel nog steeds de vraag hoe deze zaken concreet worden geïmplementeerd. Daarover was u niet duidelijk. Mijnheer de minister, het valt me op dat uw uitspraken nu veel genuanceerder klinken dan uw uitspraken in de krant van vorig weekend. Het komt er nu eigenlijk op neer dat u dezelfde voorwaarden wilt voor de islam als voor de andere godsdiensten. Dat zou er nog aan moeten mankeren!

Mijnheer de minister, wees niet naïef: de islam is geen godsdienst zoals de andere erkende godsdiensten. De islam is geen gesecculariseerde godsdienst zoals het katholicisme, het protestantisme en een aantal andere erkende godsdiensten. De islam is een godsdienst die grote risico's impliceert. Er zijn gematigden, maar er houden zich helaas ook heel wat extreme elementen in schuil.

Mijnheer de minister, ik zal u dit onmiddellijk bewijzen. Zopas verscheen bij Belga een persmededeling waarin staat: 'Grote Mechelse moskee Al Buraq vindt uitspraken Keulen over erkenning populistisch.' De moskee zegt niet opgezet te zijn met de voorwaarden die de Vlaamse minister van Inburgering Keulen wil koppelen aan de subsidies voor de islam. Ze hebben u vandaag niet gehoord, want dan zouden ze wel wat minder lawaai hebben gemaakt.

De moskee vindt de uitspraken van Keulen populistisch, een teken van wantrouwen tegenover de moslingemeenschap. 'Op die manier willen we geen erkenning of subsidie.' In het artikel staat verder: 'Bij Al Buraq zijn ze niet opgezet met die uitspraken. Om te scoren hoeft je maar op een populistische manier de moslimburgers af te schilderen als een bende ongeorganiseerde extremisten die hardnekkig weigeren Nederlands te spreken.'

De kritiek op de islam in Vlaanderen, omdat niet systematisch terreurdaden worden veroordeeld, vindt de moskee Al Buraq ook al onterecht. 'Wat hebben Vlaamse moslims gemeen met gekken die in naam van de islam geweld plegen of haat enkel goedpraten? We voelen ons niet geroepen om ons systematisch defensief op te stellen bij elke gewelddaad die in naam van de islam wordt gepleegd.'

Mijnheer de minister, dit is het antwoord van een moskee die niet als extremistisch wordt betiteld. Omwille van het gebrek aan duidelijke criteria in het decreet zijn we terechtgekomen in een stellingenoorlog. Het vooropgestelde principe van de erkenning, waarbij de islam wordt ingekapseld en enkel een Vlaamse islam subsidies verdient, zal ervoor zorgen dat de radicale islam in Vlaanderen nog meer veld zal winnen. Mijnheer de minister, wat u doet is halfslachtig en opent mogelijkheden die risico's meebrengen. Wat de islam betreft, moet u duidelijke taal spreken: een islamzuil in Vlaanderen kan niet!

U zegt dat we moeten kijken naar de rest van Europa, maar in de rest van Europa bestaat er niet zoiets als erkenning en subsidiëring door de overheid, alleen in ons land is dat het geval. Een islamzuil, die nu wordt gecreëerd, zal het radicalisme voor een groot deel doen toenemen in die moskeeen die uw voorstellen zullen afwijzen en daardoor aan populariteit zullen winnen bij de islamgemeenschap. Er wordt een islamzuil gecreëerd die

Dewinter

meer dan ooit een rem zal zijn op de integratie. De hele erkenning van de islam is een grote vergissing. Dat bewijst u door de onmogelijke positie waarin u zichzelf hebt gemanoeuvreerd, dat is vandaag nog eens zeer duidelijk gebleken.

Mijnheer de minister, als u nu werkelijk denkt dat u de islamgemeenschap een aantal principes kunt opdringen die de hare niet zijn, dat ze de sharia, het islamitisch wetboek vervat in de Koran, zal afzweren, dat ze het ritueel slachten zal afzweren, en het Arabisch in de moskeeën zal afzweren en Nederlands zal praten, dan vergist u zich deernijver over de ware aard van de islam en bent u tot mijn grote ontgoocheling naïefer dan ik dacht. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord en ben tevreden met de inhoud ervan. Ik denk niet dat u een islamzuil creëert, maar wel dialoog en bovendien een duidelijk kader waarbinnen die dialoog kan plaatsvinden.

De voorzitter: De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik weiger mee te doen aan intentieprocessen over de islamitische godsdienst. Ik ga ervan uit dat de islamitische gemeenschap bereid is over deze erkenningsvoorwaarden te discussiëren in overleg met de overheid. Ik heb hier ook geen tegenindicaties voor. Ik vind dergelijke intentieprocessen overigens helemaal niet op zijn plaats binnen een dergelijk decreet.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Dewinter, de kritieken van de moslimgemeenschap die ik tot nu toe heb gehoord en de echo's die me bereiken – ik zie deze mensen geregeld, net zoals ik ook praat met de autochtonen in die buurten – zijn wel positief. Het opnemen van de voorwaarde dat ze het extremisme moeten afzweren, heeft de moslimgemeenschap zelf gevraagd omdat ze zich zeer bewust is van de negatieve effecten voor haar imago. Ook weet ze zeer goed dat haar geloof wordt misbruikt door mensen die wandaden plegen om deze te legi-

timeren. Ze is zelf vragende partij om afstand te kunnen nemen van het extremisme.

In uw reactie zit altijd iets dubbels, om niet de term vals te gebruiken. U begint met te zeggen dat het er nog zou moeten aan mankeren dat de voorwaarden die gelden voor de islam, ook gelden voor de andere erkende erediensten. Dan maakt u een boog en begint een proces te maken van de islam die u totaal verkettert. Uw partij is de eerste om de scheiding tussen religie en staat de doorbreken. Ik hou me heel nauwgezet aan dit principe. U zegt dat de moskeeën aan de rand van de stad moeten komen. In die logica meen ik dat u dat ook zult zeggen voor de andere erkende godsdiensten en dat dit ook zou moeten gelden voor onder meer de synagogen.

De voorwaarden die ik stel zijn duidelijk en helder en ze getuigen van respect voor onze pluralistische samenleving. Het is een van de basisbeginselen ervan. Sowieso gelden de principes van de rechtsstaat voor iedereen. Deze worden onverkort doorgetrokken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Cathy Berx tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de cofinanciering van de opleiding van overlastambtenaren voor steden en gemeenten

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Berx tot de heer Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de cofinanciering van de opleiding van overlastambtenaren voor steden en gemeenten.

Mevrouw Berx heeft het woord.

Mevrouw Cathy Berx (Op de tribune): Mijnheer de minister, bijna zes jaar na de goedkeuring van de wet tot invoering van de gemeentelijke administratieve sancties zullen de gemeenten vanaf 1 april 2005 eindelijk zelf en meer accuraat kunnen inspelen en optreden tegen allerlei vormen van overlast. Dan treedt immers het KB van december 2004 in werking houdende vaststelling van de minimum-

Berx

voorwaarden waaraan gemeenteambtenaren moeten voldoen die inbreuken vaststellen die uitsluitend met administratieve sancties worden bestraft.

Die gemeenteambtenaren zullen vier verschillende soorten administratieve straffen kunnen opleggen. Men heeft meestal enkel aandacht voor de administratieve geldboetes tot 250 euro en tot 125 euro wanneer de feiten worden gepleegd door minderjarigen ouder dan 16 jaar. De andere straffen zijn: de administratieve schorsing van de toelating of vergunning verleend door de gemeente; de administratieve opheffing van een vergunning; en de administratieve sluiting van een instelling, die tijdelijk of definitief kan zijn.

Het gaat hier niet alleen over het bestrijden van nachtlawaai, sluikstorten of urineren op straat, maar ook over vandalisme. Na goedkeuring door het parket zou het ook kunnen gaan over slagen en verwondingen, kleinere diefstallen zoals handtassendiefstallen, enzovoort. Al die vormen van overlast zullen in de toekomst met gemeentelijke administratieve straffen kunnen worden aangepakt. Het goede nieuws is dat overlastfenomenen die een goed samenleven danig op de proef kunnen stellen, maar als het ware te klein zijn om er de overbelaste parketten ter vervolging mee op te zadelen, voortaan ook door de gemeenten kunnen worden aangepakt, met administratieve straffen. Een effectieve rechtshandhaving is, naast een goede overheidsdienstverlening, immers essentieel voor het vertrouwen van de mensen in de overheid.

Het goede nieuws is ook dat die administratieve geldboetes zullen worden geïnd ten voordele van de gemeenten. Maar er is ook minder goed nieuws. Er heerst nog onduidelijkheid. Zo rijst bijvoorbeeld de vraag of gemeenten op basis van die wet overlast zullen kunnen bestrijden die inhoudelijk aansluit bij de bevoegdheden van de gemeenschappen en de gewesten. In de rechtsleer is daarover wat discussie. Het zou goed zijn mocht dat worden verduidelijkt. Misschien moeten we een decreet inzake gemeentelijke administratieve straffen uitwerken voor dergelijke overlastsituaties.

Het andere, minder goede nieuws is dat de toepassing van die wet geld zal kosten. Burgemeesters als de heren Tobbyack en Moenaert wezen er reeds op

dat de toepassing van die wet financiële gevolgen zal hebben. De VVSG heeft daar ook al bedenkingen bij gemaakt, in een repliek. Het voornoemde KB van december 2004 bepaalt onder meer dat die overlastambtenaren een specifieke opleiding zullen moeten volgen. In De Zondag verklaarde u die opleiding mee te zullen financieren. U zou daarvoor geld ter beschikking stellen van de gemeenten. Zo komt u tegemoet aan wat het regeerakkoord zegt, namelijk dat de mogelijkheden voor steden en gemeenten om overlast aan te pakken moeten worden gemaximaliseerd. Toch blijft het nog wat onduidelijk hoe een en ander zal verlopen. Het KB bepaalt wel dat die opleidingen moeten worden verstrekt door de opleidingsinstituten die ook instaan voor de vorming van hulpagenten. De vraag rijst hoeveel die opleiding kost. Voor welke bedragen en voor hoeveel steden zult u tussenbeide komen voor die opleiding?

Hoeveel geld wilt u reserveren voor de vergoeding van die opleiding? Over welk gedeelte van de opleidingskosten gaat het daadwerkelijk? Hebt u al zicht op de totale vraag van steden en gemeenten naar een dergelijke opleiding en ook naar andere ondersteuning voor de optimale toepassing van die wet?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mevrouw Berx, zoals u zelf aangaf, gaat het hier vooral over een federale materie, namelijk de basiswet van 1999. Daarop zijn er twee aanpassingswetten goedgekeurd, daterend van mei en juni 2004. Met die wetten wil men overlastfenomenen aanpakken. Nu zou dat ook kunnen gebeuren door gewone gemeenteambtenaren, terwijl dat volgens de wet van 1999 alleen maar kon door politiebeambten, zodat het toepassingsgebied beperkt was.

We willen een lik-op-stukbeleid kunnen voeren inzake overlastfenomenen. Dat ligt volledig in de lijn van het Vlaamse regeerakkoord. U haalde een aantal vormen van overlast aan. Het gaat inderdaad over fenomenen als wildplassen, vandalisme en zwerfvuil. Wanneer iemand op die overtredingen wordt betrapt, en zijn zaak moet worden behandeld via het parket en het gerecht, dan ontstaat snel een beeld van straffeloosheid. De parketten zijn immers overbevraagd, en ze hebben andere prioriteiten en zwaardere dossiers te behandelen.

Keulen

Als er dan al iets gebeurt, dan is er al zoveel tijd overheen gegaan, dat het effect helemaal verloren gaat. Om mensen tot inkeer te brengen, moet een fout meteen bestraft kunnen worden. Dat is het idee van het lik-op-stukbeleid.

Als een gemeente daaraan wil meedoen, dan moet ze dat ook vastleggen in haar politiereglement. Dat is onze bevoegdheid. Als ze bepaalde overlastfenomenen in dat reglement niet benoemt, dan kan ze die ook niet bestraffen. De gemeente beschikt trouwens altijd over de lokale autonomie om zelf te beslissen of ze in het systeem stapt of niet. Het gaat er dan om of ze de kosten kan dragen en of ze er interesse voor heeft.

We zullen twee types ambtenaren hebben. Zij die overlastfenomenen kunnen vaststellen en verbaliseren en zij die de boete kunnen opleggen. De eerste categorie omvat allerlei soorten ambtenaren, zoals milieuambtenaren, ambtenaren van de jeugddienst, stadswachten, althans als ze een achtergrond hebben van ten minste het niveau van middelbaar onderwijs, of ambtenaren van het gemeentelijk wijkmanagement. Al die mensen kunnen een proces-verbaal opmaken.

Daartoe moeten ze aan de politiescholen een opleiding volgen. Ze krijgen scholing over hoe ze de feiten moeten vaststellen, over de redactie van een PV, over conflictbeheersing om te weten hoe ze zich moeten gedragen wanneer iemand moeilijk wordt, en over de basiswerking van de politie. In de kosten daarvan kunnen we niet tegemoetkomen. Dat is een strikt federale aangelegenheid.

Minstens even belangrijk echter zijn de ambtenaren die de boetes opleggen, en daar kunnen we wel in tegemoetkomen. Het moeten ten minste mensen zijn van niveau A, dus het universitaire kader. Ze bepalen de hoogte van de boete, die kan oplopen tot 250 euro. Bij minderjarigen is het maar 125 euro. We financieren daarvoor cursussen.

De wet wordt pas van toepassing vanaf april 2005. De voorbereidingen op federaal niveau zijn bijna klaar. Er is nog geen overleg geweest tussen de gewesten en de federale overheid. Het is de bedoeling dat we opdracht geven aan het vormingscentrum voor de lokale besturen binnen de Vlaamse administratie om die cursussen te organiseren. Ze

doen dat nooit zelf. Ofwel besteden ze de opdracht uit aan de VVSG, de bevoorrechte partner voor zulke projecten, ofwel aan Kluwer, een uitgeverij die daar zeer degelijk werk in levert.

Verder zal ik een brief schrijven naar de deputaties. Zij zijn verantwoordelijk voor de provinciale bestuurscholen. Alle gemeentambtenaren die statutair benoemd willen worden, moeten een cursus bestuurswetenschappen volgen. We willen de reglementering over overlastfenomenen, het doen van vaststellingen en het opleggen van boetes in die cursus doen opnemen. Dan hebben we meteen een structureel aanbod, moet de cursus niet apart worden gevolgd, en hebben we een sluitende oplossing voor de toekomst.

Dat is wat ik bedoelde toen ik zei dat ik hierin wilde tegemoetkomen. Het vormingscentrum voor de lokale besturen beschikt over een krediet van 384.000 euro. Daar kunnen ze al heel wat cursussen mee organiseren. De provinciale bestuurscholen worden door mij betoelaagd voor een bedrag van 372.000 euro. Ook dat is niet gering.

Voor de gemeente is niet alleen het lik-op-stukbeleid interessant, maar ook het feit dat het geld niet meer naar een federaal boetefonds gaat, maar wel naar de gemeentekas. Naarmate ze de moed hebben om op te treden tegen overlastfenomenen, zullen ze de effecten daarvan ook in de gemeentekas zien, naast het feit natuurlijk dat degenen die een overtreding hebben begaan, wel twee keer zullen nadenken vooraleer ze dezelfde fout opnieuw maken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de nieuwe deadline voor de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde en de eventuele stappen die nadien worden gezet

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Hauthem tot de heer Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Her-

Voorzitter

vormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de nieuwe deadline voor de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde en de eventuele stappen die nadien worden gezet.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren ministers, collega's, sommige mensen zullen het wellicht vervelend beginnen vinden. (*Opmerkingen van mevrouw Caroline Gennez*)

Inderdaad mevrouw Gennez, we 'zagen' misschien, maar het is niet mijn regeerakkoord, maar het uwe waarover ik altijd de regering ondervraag. (*Rumoer*)

Het maakt misschien deel uit van de NPC dat fractievoorzitters van meerderheidspartijen niet akkoord gaan met het regeerakkoord waar ze zelf heel enthousiast voor hebben gestemd, maar dat is uw probleem.

Mijnheer de minister-president, u hebt maandenlang volgehouden dat de Vlaamse Regering op schema zat en dat het Vlaams regeerakkoord werd uitgevoerd. U kon dat volhouden tot vorige week, want toen is het zogenaamde Vlaams front in de Kamer gebarsten. Het dossier werd weggehaald uit het parlement en versast naar de werkgroep van de interministeriële conferentie.

U werd toen in feite in de steek gelaten door uw coalitiepartners. Daarom zou ik graag van u vernemen in welke mate de Vlaamse Regering in deze aangelegenheid nog optreedt als Vlaamse Regering. Ik stel u deze vraag omwille van meerdere elementen.

Maanden geleden kondigde federaal premier Verhofstadt aan dat de interministeriële conferentie zou bestaan uit vertegenwoordigers van regeringen. U verklaarde toen van op deze tribune dat u daaraan wou meewerken, parallel met de parlementaire behandeling. De zitjes waren al uitgedeeld. Een aantal mensen uit de Vlaamse Regering zouden er eentje krijgen. Voor minister Bourgeois werd een zitje voorbehouden.

Wie we trouwens al weken en zelfs maanden niet meer hebben gehoord over dit dossier, is minister

Bourgeois. We zien hem niet en horen hem niet. Blijkbaar heeft hij geen mening terzake. (*Opmerkingen van de N-VA*)

De IMC zou worden bevolkt door afgevaardigden van de diverse regeringen van dit land. Naar aanleiding van de oprichting van de werkgroep binnen de IMC is dat niet langer het geval: het zijn partijen die een afvaardiging sturen. Ik herhaal dus mijn vraag: treedt de Vlaamse Regering nog als Vlaamse Regering op?

Daarnaast waren er de verklaringen van twee meerderheidspartijen, namelijk uw partij en de N-VA, waarin een soort ultimatum of deadline werd vastgelegd. Die partijen stellen dat de splitsing begin maart een feit moet zijn, zo niet zullen de partijen de overlegorganen tussen de federale overheid en de overheden van de deelstaten blokkeren door middel van een soort staking. Bovendien zou nog te bezien vallen of de 95 miljoen euro die werd uitgetrokken voor hulp aan de afbouw van de federale staatsschuld wel voor dat doel wordt gebruikt.

Mijnheer de minister-president, twee meerderheidspartijen hebben dit verklaard, maar vertolken ze het standpunt van de hele Vlaamse Regering? Staat de hele Vlaamse Regering achter het ultimatum en achter het dreigement om het overleg te blokkeren? Ik wil dus niet langer de standpunten kennen van de VLD, sp.a, CD&V of de N-VA, maar wel van de hele Vlaamse Regering – als de Vlaamse Regering hierover ten minste nog een standpunt heeft. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van Hauthem, dames en heren, de Vlaamse Regering heeft er vrijdag akte van genomen dat in de Kamer de normale bespreking van de wetsvoorstellen werd stilgelegd. De Vlaamse Regering betreurde dat en trok de conclusie dat de deelname van de Vlaamse Regering aan het tweede spoor, de interministeriële conferentie, wordt opgeschort zolang de werkzaamheden in de Kamer stilliggen. Dit gebeurt conform beslissingen die eerder werden genomen en die ik op verschillende momenten heb toegelicht in een antwoord op uw vragen.

Leterme

Ook al is er een kapstok in het regeerakkoord, de notie coöperatief federalisme stelt zich niet als punt in hoofde van de Vlaamse Regering. Het gaat om standpunten en verklaringen van meerderheidspartijen.

Bovendien erkent de voorzitter van de grootste Frans-talige partij dat er binnen afzienbare tijd een oplossing moet komen. Dat is een grote stap vooruit.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister-president, u bent een verstandig man, dat heb ik nooit ontkend. De Vlaamse Regering zit vast! U gaat niet naar de werkgroep als Vlaamse Regering, maar minister Vandembroucke gaat er wel naartoe. Dat doet hij dan toch namens zijn partij en niet namens de Vlaamse Regering, neem ik aan. Als de Vlaamse Regering niet deelneemt, hoe komt het dan dat er ministers deelnemen?

U beweert dat de verklaringen van dit weekend van twee meerderheidspartijen, CD&V en de N-VA, de regering niet binden, noch qua timing, noch qua drukmiddel. De heer De Wever wil de 95 miljoen euro niet besteden aan het afbouwen van de federale staatsschuld. Dat is dan een boutade. Dat is volgens u niet het idee van de Vlaamse Regering. Alleen de Vlaamse Regering kan daarover beslissen.

CD&V en de N-VA willen een aantal overleglijnen tussen de federale overheid en de deelstaatregeringen boycotten. Maar dat is evenmin een beslissing van de Vlaamse Regering! De Vlaamse Regering gaat de overlegorganen niet boycotten. Ik neem aan dat u niet meer naar het Overlegcomité kunt gaan, maar minister Vandembroucke misschien wel. Op die manier kunnen CD&V en de N-VA hun woord houden.

Wat die twee partijen in dit weekend gezegd hebben, bindt de Vlaamse Regering volgens u langs geen kanten. Ik noteer dat. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Mieke Vogels tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het samenwerkingsakkoord inzake de jeugdinstelling van Everberg en het jeugdsanctierecht

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Vogels tot de heer Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het samenwerkingsakkoord inzake de jeugdinstelling van Everberg en het jeugdsanctierecht.

Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels (Op de tribune): Mijnheer de voorzitter, dames en heren van de regering, collega's, we hadden gisteren in de commissie voor Welzijn een boeiende discussie over het al dan niet opzeggen van het samenwerkingsakkoord over Everberg. De aanleiding voor dit debat was de onduidelijkheid binnen de regering. We waren aangenaam verrast dat naast de vakminister, mevrouw Vervotte, ook minister-president Leterme aanwezig was. Als de minister-president op bezoek komt, dan is dat om het standpunt van de hele Vlaamse Regering te verkondigen.

De minister-president was vrij duidelijk. Volgens hem had minister Vervotte gelijk, en had het parlement zelf beslist om het samenwerkingsakkoord op te zeggen als er op 31 januari geen nieuwe wet was. Het was gisteren 1 februari en er was geen nieuwe wet, dus het samenwerkingsakkoord liep ten einde. Verder bevestigde de minister-president dat de Vlaamse Regering bij haar standpunt van 24 december blijft, een standpunt dat zeer nauw aansluit bij een resolutie die in 2002 door het Vlaams Parlement werd goedgekeurd. Dit standpunt zou worden verdedigd op het Overlegcomité dat vanochtend plaatsvond.

Rond halfvier sloot de voorzitter het incident. Tot mijn verbazing werd het enkele uren later alweer geopend door niemand minder dan vice-minister-president Moerman. Ze schreef een brief aan de minister-president. Ik vind een brief schrijven een zeer nobele zaak, mevrouw de minister. Rond Valentijn is het zelfs een romantische manier van communiceren.

Vogels

Ik heb als minister nooit een brief geschreven aan mijn minister-president. Als er problemen zijn, als er meningsverschillen zijn, nemen we tegenwoordig toch de gsm?

Dat gebeurt echter niet in deze regering. De ministers schrijven brieven die wel eens lang onderweg durven zijn. Om een priorzegel uit te sparen, wordt die dan naar de pers gestuurd zodat meteen iedereen weet wat er in die brief staat. Minister Moerman, ik vind dat u op een vrij bizarre manier communiceert met uw minister-president. Dat is ook in het verleden al gebleken.

Ik snap ook niet wat u in die brief schrijft. U verklaart dat het wetsontwerp van minister Onkelinx eigenlijk nog niet zo slecht is. Nochtans heeft de Vlaamse Regering op 24 december duidelijk verklaard, in navolging van wat dit parlement – inclusief de VLD – in 2002, 2003, 2004 heeft gezegd, dat dit wetsontwerp vertrekt van een verouderde, betuttelende gedachte over bescherming. Vlaanderen en de rest van Europa pleiten voor een rechten- en plichtenbenadering van jongeren. Dit is dus geen stap in de goede richting, dit is geen goed ontwerp. Het parlement en de regering waren het daar tot vorige week over eens.

Mijnheer de minister-president, wat is er vanmorgen op het Overlegcomité gezegd? Wat is de houding van de sp.a in dit dossier? Ik richt die vraag aan minister Vandembroucke omdat hij een voorstander is van meer ideologische debatten. Ik treed hem daarin bij. Als er één debat is dat doorwrocht en ideologisch is, dan is het de visie van dit parlement op het jeugdrecht. Minister Vandembroucke, het zou mooi zijn indien uw partij vanuit een visie op rechten en plichten van jongeren duidelijk positie kiest en de minister-president, eventueel via een open brief, daarin steunt.

Mijnheer de minister-president, ik heb vernomen dat het dossier werd voorgelegd op het Overlegcomité van deze ochtend. Uit de Belga-berichtgeving blijkt dat de parlementaire besprekingen van het wetsontwerp van minister Onkelinx gewoon doorgaan. Na de goedkeuring in de Kamercommissie voor Justitie zullen de uitvoeringsbesluiten op hun budgettaire gevolgen worden getoetst op een interministeriële conferentie. Als ik minister Onkelinx dan zelfzeker als altijd hoor sneren dat ze helemaal

geen probleem heeft met de Vlaamse Regering, hoogstens met één minister, minister Vervotte, dan is dat in eerste instantie een enorme blaam voor u, mijnheer de minister-president. Ik hoop dat u me iets anders kunt vertellen en dat het standpunt van dit parlement serieus zal worden genomen. *(Applaus bij CD&V, de N-VA en Groen!)*

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme *(Op de tribune):* Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de Vlaamse Regering staat voor een kordate en sluitende aanpak van alle vormen van jeugdcriminaliteit. Dat betekent enerzijds repressie en sancties en anderzijds begeleiding. Vanuit die invalshoek is tijdens de vorige regeerperiode een toetsingskader ontstaan voor de wetgevende initiatieven van het federale niveau.

Op 22 oktober 2004 werd een voorontwerp van wet geagendeerd en goedgekeurd op de federale ministerraad. Op 26 oktober heeft minister Vervotte per brief een overleg gevraagd met de federale minister van Justitie over dit goedgekeurde ontwerp. Daar is geen antwoord op gekomen. Op 24 december is het dossier op voorstel van minister Vervotte besproken in de Vlaamse Regering. De vraag was dit dossier voor te leggen op het Overlegcomité. Op 5 januari 2005 heb ik de premier de vraag overgemaakt om overleg te plegen op het Overlegcomité. Op 12 januari 2005 is het ontwerp in de Kamercommissie voor Justitie neergelegd en formeel geagendeerd.

Sindsdien hebben we gewacht op de bijeenkomst van het Overlegcomité. Dat comité is deze morgen samengekomen. Minister Vervotte heeft daar het standpunt van de Vlaamse Regering van 24 december 2004 toegelicht. Na haar heb ik namens de Vlaamse Regering het woord genomen. Uiteindelijk werd beslist om binnen 3 tot 4 weken, nadat er in de Kamercommissie voor Justitie een eerste stap is gezet, niet alleen over de budgettaire gevolgen maar over het geheel een dialoog te voeren met de gemeenschappen. De Franse Gemeenschap heeft bijvoorbeeld vanmorgen een aantal opmerkingen geformuleerd.

Mevrouw Vogels, we willen een kordate en sluitende aanpak, waarbij repressie wordt gekoppeld aan begeleiding en waarbij ervoor wordt gezorgd

Leterme

dat aan de inzichten in Vlaanderen zo veel mogelijk tegemoet wordt gekomen in de teksten die ter stemming zullen worden voorgelegd.

Het is natuurlijk niet de verantwoordelijkheid van de huidige Vlaamse Regering dat de kans op formeel overleg overeenkomstig het huishoudelijk reglement van het Overlegcomité en de toepasselijke wettelijke bepalingen in het voorjaar niet werd genomen. Dit is jammer. Dat is ook de reden waarom we nu achter de feiten aanhollen. Dat is echter niet mijn verantwoordelijkheid, noch die van minister Vervotte.

We gaan met een constructieve ingesteldheid naar het overleg met de federale regering en de gefedereerde entiteiten. We zullen daar een kordate en sluitende aanpak bepleiten om zo veel mogelijk tegemoet te komen aan het toetsingskader dat door het Vlaams Parlement werd aangereikt. In de nota van 24 december 2004 van minister Vervotte was geacteerd dat het voorontwerp van wet van minister Onkelinx reeds in zekere mate tegemoet kwam aan de vijf krachtlijnen die in het voorjaar van 2004 naar voren waren geschoven. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de minister-president, ik neem akte van twee belangrijke elementen uit uw antwoord. U zegt dat vooral uzelf en minister Vervotte vanmorgen het woord hebben gevoerd. Binnen de Vlaamse Regering moeten de puntjes nog eens op de i worden gezet. Daarnaast bevestigt u dat er na de behandeling in de Kamercommissie voor Justitie niet alleen over de financiële maar ook over de inhoudelijke zaken zal worden gepraat.

Naar aanleiding van de interpellatie van gisteren werden ook moties ingediend. Na de krokusvakantie kunnen we opnieuw een stand van zaken opmaken. We kunnen dan zien wat het standpunt van de Vlaamse Regering is.

Net zoals Brussel-Halle-Vilvoorde is dit dossier nog niet gesloten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Helga Stevens tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de regularisatie van DAC-projecten zoals Fevlado-Passage in de social-profitsector

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Stevens tot de heer Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de regularisatie van DAC-projecten zoals Fevlado-Passage in de social-profitsector.

Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens (Op de tribune): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, mijn vraag gaat over het Vlaams intersectoraal akkoord dat voorziet in regularisatie van werknemers in het derde arbeidscircuit in de social-profitsector voor de periode 2000-2005. Dit akkoord moet normaal gezien dit jaar worden afgerond, maar er zijn een aantal problemen.

In 2003 wachtten organisaties die gebruik maken van DAC-werknemers, al op deze regularisatie. Deze is belangrijk omdat DAC-werknemers voor een klein deel betaald worden door de social-profitorganisaties. Vaak is het zo dat deze organisaties maar een heel beperkt budget ter beschikking hebben voor de loonkosten, en hier rijst een probleem. De uitvoering van het VIA is nog steeds niet afgerond en dat betekent dat de organisaties geen vooruitzicht hebben op regularisatie. Uit een evaluatieverslag blijkt dat organisaties niet meer in staat zijn om de loonkosten te betalen. De regularisatie is dus noodzakelijk omdat de DAC-projecten bedreigd zijn.

Ik geef het voorbeeld van Fevlado-Passage, een organisatie die instaat voor speciale dienstverlening aan dove personen in Vlaanderen. Fevlado-Passage werkt volledig met DAC-personeel. Dat betekent dat de organisatie instaat voor een deel van de loonkosten. Tot voor kort konden ze deze loonkosten opvangen met verschillende project-subsidies, maar het wordt steeds moeilijker om die te krijgen. De organisatie heeft momenteel geen budget meer en dat bedreigt de werking. Fevlado-Passage is dan ook verplicht om zijn DAC-personeel te ontslaan, maar dat brengt opnieuw een

Stevens

probleem met zich mee. Wanneer DAC-personeel wordt ontslagen, verdwijnen die betrekkingen. Dat houdt in dat de werking in de toekomst niet kan blijven bestaan.

Fevlado-Passage is een deel van de koepelorganisatie Fevlado, de federatie van de Vlaamse dovenorganisaties. Fevlado-Passage is gespecialiseerd in ondersteuning, hulp en informatieoverdracht aan dove mensen. Doven worden heel vaak geconfronteerd met drempels in hun contact met verschillende soorten diensten, zoals VDAB, OCMW, werkgevers en vakbonden. Ze kunnen daardoor niet voor 100 percent deelnemen aan de samenleving. Ze hebben bemiddeling nodig, en Fevlado-Passage zorgt daarvoor. Het is als het ware een bemiddeling tussen de dove Jan met de pet en de Vlaamse overheidsdiensten.

Op dit ogenblik bestaat het perspectief op regularisatie niet. Wanneer zal dat gebeuren? Ik ben er zeker van dat Fevlado-Passage maar het topje van de ijsberg is. Er zijn zeker nog heel wat projecten die op DAC'ers draaien. Ik weet niet hoeveel het er zijn. Misschien beschikken ze over een groot budget. Het kan ook zijn dat ze nog steeds op zoek zijn naar subsidies. Als er geen uitzicht is op regularisatie, komen ze in problemen met hun werknemers.

Ik wil de minister daarom enkele vragen voorleggen. Wat is de stand van zaken van de regularisatie van de DAC-projecten? Hoeveel zogenaamde 'restprojecten' moeten nog worden geregulariseerd? Om hoeveel fulltimejobs, of het equivalent ervan, gaat het? Wat zijn de concrete plannen inzake deze regularisatie? Welke specifieke oplossing kan de minister voor Fevlado aanbieden?

Ik dank de minister bij voorbaat voor zijn antwoord.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik zal me in mijn antwoord beperken tot een algemeen antwoord op het algemene probleem van de regularisatie. Op de problemen van Fevlado ga ik niet in. Ik weet dat er contacten zijn geweest tussen de medewerker van mevrouw Stevens en mijn mede-

werker. Daarbij zijn inzake dit project nuttige preciseringen gegeven en misverstanden uit de wereld geholpen.

Vandaag is de regularisatie van de DAC-projecten al voor een groot gedeelte gebeurd. 5433 voltijds equivalente betrekkingen zijn geregulariseerd. Voor 750 betrekkingen is de operatie nog niet afgerond. We moeten een onderscheid maken tussen projecten die nog niet zijn geregulariseerd en projecten die in principe al zijn geregulariseerd maar waarvoor nog een concrete oplossing moet worden gevonden voor hun inschaling in het departement waar ze thuishoren. Die projecten zijn opgenomen in een algemeen decreet, maar nog niet echt in een bestaande subsidieregeling ingepast.

De regularisatie loopt niet af met het aflopen van het VIA-akkoord. Ik wil dat benadrukken. Ik ben ook niet van plan om de financiering van DAC-projecten die nog niet zijn geregulariseerd, stop te zetten. Op dit ogenblik lopen er onderhandelingen over wat er moet gebeuren met DAC-projecten die nog niet zijn geregulariseerd. We moeten daarbij concrete oplossingen voor de concrete problemen zoeken.

Inzake Fevlado heeft mevrouw Stevens verwezen naar een reeks zeer concrete problemen. Ik zal de betrokken ministers daarop wijzen. Hier kan ik echter nog niet vooruitlopen op de concrete oplossingen die daarvoor zullen worden gevonden.

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Een belangrijk gedeelte van mijn vragen is reeds beantwoord.

De vraag was of het beëindigen van het VIA tot een volledige stopzetting zou leiden. Dit is niet enkel belangrijk voor Fevlado-Passage, maar ook voor een heleboel andere organisaties.

Wat Fevlado-Passage betreft, ben ik het eens met de minister. Wegens misverstanden die zijn ontstaan, heb ik op bepaalde vlakken foute informatie gekregen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Gerda Van Steenberge tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de gevolgen van de nieuwe federale cannabisrichtlijn voor het Vlaamse drugpreventiebeleid

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Van Steenberge tot mevrouw Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de gevolgen van de nieuwe federale cannabisrichtlijn voor het Vlaamse drugpreventiebeleid.

Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge (Op de tribune): Mijnheer de voorzitter, sedert gisteren is een nieuwe rondzendbrief over de toepassing van de zogenaamde drugswet in omloop. Deze rondzendbrief is, in samenspraak met het College van Procureurs-Generaal, door minister Onkelinx opgesteld en volgt op een arrest van het Arbitragehof, dat artikel 16 van de wet op de verdovende middelen heeft vernietigd.

Uit deze omzendbrief blijkt dat het gedoogbeleid inzake drugs van de federale regering in feite wordt geïstitutionaliseerd. Dit lijkt me in tegenspraak met het standpunt dat in het regeerakkoord van de Vlaamse Regering en in de beleidsnota van de minister is opgenomen. In de beleidsnota staat letterlijk dat 'We versterken een duurzaam en geïntegreerd preventiebeleid inzake verslavende middelen en trekken er extra middelen voor uit.'

Mevrouw Merckx, een partijgenote van de minister, heeft er al herhaaldelijk op gewezen dat een gedoogbeleid niet in overeenstemming is met een geïntegreerd preventiebeleid. Tijdens de vorige regeerperiode heeft CD&V, die toen nog in de oppositie zat, sterk de nadruk gelegd op een drugsbeleid dat op een duidelijke ontradingsstrategie ten aanzien van alle drugs is gebaseerd.

Tijdens de huidige regeerperiode heeft mevrouw Merckx reeds een vraag om uitleg over deze problematiek gesteld. Op 12 oktober 2004, lang voor het arrest van het Arbitragehof en de omzendbrief van minister Onkelinx, heeft ze de minister een aantal vragen gesteld. Ze heeft de minister gevraagd 'Gaaf u eindelijk proactief optreden? Gaaf u niet zomaar op de koffie en zult u zelf acties ondernemen?' Momenteel ben ik van mening dat

de minister niet door minister Onkelinx voor de koffie wordt uitgenodigd en dat er hierover geen overleg wordt gepleegd.

In haar antwoord op de vraag om uitleg van mevrouw Merckx heeft de minister verklaard dat het drugsbeleid op de interministeriële conferentie ter sprake zou komen. Ze heeft gezegd dat 'De kern van de zaak is de vraag in welke mate deze drugsnota, die werd ontwikkeld door de vorige federale regering, nog wordt gedragen door de huidige federale regering en de regeringen van de gemeenschappen en de gewesten'. Hoewel een aantal samenwerkingsakkoorden en protocollen waren opgesteld, was immers niets werkelijk uitgevoerd. De minister heeft in dit verband verklaard dat 'Indien het op korte termijn niet mogelijk blijkt te komen tot een vernieuwd engagement van de betrokken regeringen, dan zullen we de eerder geformuleerde engagementen moeten evalueren en desnoods herzien'.

Het gaat hier duidelijk niet om een hernieuwd engagement van de federale regering. Het door de federale regering steeds gepromote gedoogbeleid wordt nu door middel van een omzendbrief geïstitutionaliseerd.

Mevrouw de minister, hoe wilt u uw geïntegreerde aanpak op deze omzendbrief afstemmen? Hebt u overleg gepleegd met minister Onkelinx of, desnoods, met minister Demotte over een geïntegreerde aanpak van het drugsbeleid? Zult u de in uw beleidsnota omschreven visie op een geïntegreerde aanpak herzien? Betreft het hier uw persoonlijke visie of een visie van de volledige Vlaamse Regering? De andere meerderheidspartijen zetelen tevens in de federale regering. Ik ga ervan uit dat zij de omzendbrief van minister Onkelinx steunen. Hoe valt dit te rijmen met de houding die de Vlaamse Regering in dit verband heeft aangenomen? (*Applaus bij VB*)

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte (Op de tribune): Mijnheer de voorzitter, collega's, aangezien Vlaanderen verantwoordelijk is voor preventie, is voor ons een ontradingspolitiek de essentie. Dit komt erop neer dat we ernaar streven dat mensen gezonde keuzes maken, en waarbij we de duidelijke boodschap meegeven dat drugs dat niet zijn. Er is zeker een

Vervotte

impact door de omzendbrief, zeker wat betreft de sfeerschepping, de communicatie en het maatschappijbeeld over drugs.

De hulpverlening signaleert me dat bij hen steeds meer mensen terechtkomen met drugsproblemen, zowel in de ambulante als de residentiële hulpverlening. Nederland beschikt over cijfers. We zien dat er tussen 1994 en 2002 een stijging was met 33 percent, die enkel te maken heeft met cannabisgebruik. We hebben ook Vlaamse cijfers, maar die zijn niet geïntegreerd omdat we niet over aparte cijfers beschikken voor bijvoorbeeld de CAW's en de psychiatrie, maar we stellen dezelfde tendens vast.

We zullen dus een tandje moeten bijsteken. Dit is expliciet opgenomen in het regeerakkoord en in mijn beleidsnota. Op het vlak van begeleiding willen we mensen die vandaag met de problematiek worden geconfronteerd, stimuleren om te stoppen. Een contextuele benadering die vandaag te weinig aan bod komt, is dat er ook effecten zijn voor ouders en gezinnen. In het hele pakket moeten we hiermee rekening houden.

We zullen meer aandacht moeten besteden aan informatie. We willen ervoor zorgen dat onze jeugd en de ouders de juiste informatie hebben over drugs en de schade die ze teweegbrengen aan de gezondheid. We zullen dit bespreken met onze partnerorganisaties, want ik wil het preventiebeleid voeren via de partnerorganisaties.

In het regeerakkoord staat duidelijk dat hiervoor extra middelen moeten worden ingeschreven. Voor mij is het duidelijk dat we niet alleen een tandje moeten bijsteken inzake de middelen, maar ook inzake de timing.

Sinds 2002 moest een algemene cel Drugsbeleid actief zijn, maar de cel is nog steeds niet samengekomen. Ik heb dit punt geagendeerd op de interministeriële conferentie van 6 december 2004. Ik heb erop aangedrongen dat zowel het Waalse Gewest als de Duitstalige Gemeenschap eindelijk hun overeenkomst honoreren, zodat we een officieel overleg kunnen voeren om tot een geïntegreerde aanpak te komen.

Het Waalse Gewest en de Duitstalige Gemeenschap hebben me gezegd dat er werk van wordt

gemaakt. Tot op heden is de algemene cel Drugsbeleid nog niet bijeengekomen. Ik dring er bij de federale overheid op aan alles in het werk te stellen om dit mogelijk te maken. Anders moeten we andere communicatieniveaus uitwerken om tot een geïntegreerd drugsbeleid te kunnen komen. *(Applaus bij CD&V en N-VA)*

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Mevrouw de minister, u zult het niet gemakkelijk hebben. Minister Onkelinx heeft blijkbaar niet met u overlegd over deze omzendbrief.

Het gedoogbeleid valt moeilijk te rijmen met een geïntegreerde aanpak en een preventiebeleid. Ik denk dat de standpunten ver uit elkaar liggen.

Mevrouw de minister, ik ben blij dat u een ontraadingspolitiek blijft voeren. U verwijst naar Nederland, waar al lang een gedoogbeleid wordt gevoerd, maar door deze omzendbrief wordt de indruk gewekt dat tot een gewicht van 3 gram alles mag.

Of het gaat over minderjarigen of meerderjarigen is niet zeer duidelijk. De woordvoerder van het kabinet zei gisteren morgen zelf dat men kan spreken van een half vol of van een half leeg glas. Ik hoop dat u zult blijven aandringen op uw visie binnen het overleg.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, het Uitgebreid Bureau stelt voor om af te wijken van artikel 73, punten 4 en 5, tweede lid van het reglement van het Vlaams Parlement, zodat niet alle beleidsnota's samen op de agenda van de plenaire vergadering moeten worden geplaatst en het Uitgebreid Bureau een andere spreektijd per fractie kan bepalen.

Het is immers de bedoeling op woensdag 16 februari 2005 reeds de beleidsnota's te behandelen die naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting en naar de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden,

Voorzitter

Internationale Samenwerking en Toerisme waren verwezen. In een volgende fase zullen de andere beleidsnota's worden behandeld.

Is het Parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

Het Uitgebreid Bureau stelt unaniem voor om een spreektijd van 20 minuten per thema te hanteren.

Is het Parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 16 februari 2005 om 10 uur en 14.30 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.38 uur.*
